VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **Komisji Gospodarki i Rozwoju (nr 93)**
- **Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (nr 106)**

z dnia 23 listopada 2017 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Gospodarki i Rozwoju (nr 93)

Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (nr 106)

23 listopada 2017 r.

Komisje: Gospodarki i Rozwoju oraz Sprawiedliwości i Praw Człowieka, obradujące pod przewodnictwem posła **Stanisława Piotrowicza (PiS),** przewodniczącego Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, rozpatrzyły:

– rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne oraz ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (druk nr 1932).

W posiedzeniu udział wziął: **Łukasz Piebiak** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Katarzyna Gadecka, Daniel Kędzierski, Anna Ornat, Dawid Ożóg** – z sekretariatów komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Łukasz Nykiel**, **Ewelina Roguska** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Otwieram wspólne posiedzenie komisji: Gospodarki i Rozwoju oraz Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Stwierdzam, że komisje dysponują niezbędnym kworum do podejmowania uchwał.

Porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia komisji obejmuje rozpatrzenie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne oraz ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (druk nr 1932).

Czy są uwagi do zaproponowanego porządku obrad? Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, to uznam, że porządek został przez komisje zaakceptowany. Uwag nie słyszę.

Serdecznie witam przybyłych na dzisiejsze posiedzenie gości. Bardzo serdecznie witam w szczególności przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości: pana ministra Łukasza Piebiaka, podsekretarza stanu w MS, pana Andrzeja Rynga, zastępcę dyrektora Departamentu Legislacyjnego MS, pana sędziego Emila Szczepanika, głównego specjalistę w Departamencie Legislacyjnych MS, pana Przemysława Wołowskiego, głównego specjalistę w Departamencie Legislacyjnych MS. Witam panie i panów posłów członków obu komisji. Witam przedstawicieli Biura Legislacyjnego i sekretarzy komisji.

Czy przed przystąpieniem do szczegółowego rozpatrzenia projektu ustawy są jakieś wnioski? Informuję, że pierwsze czytanie tego projektu odbyło się na posiedzeniu Sejmu w dniu 8 listopada 2018 r. Ponieważ nikt żadnych wniosków nie zgłasza przechodzimy do szczegółowego rozpatrzenia projektu ustawy.

Czy są uwagi do tytułu ustawy? Nikt uwag nie zgłasza. Stwierdzam, że tytuł ustawy został przyjęty.

Przechodzimy do rozpatrzenia art. 1. Czy są uwagi do zmiany 1? Proszę bardzo panie mecenasie.

Legislator Łukasz Nykiel:

Panie przewodniczący, Wysokie Komisje, Biuro Legislacyjne chciałoby zgłosić następujące uwagi do zmiany 1. W zdaniu wstępnym proponujemy uzupełnić przepis o wyrazy: „w tytule 1”, gdyż ustawa – Prawo restrukturyzacyjne, poza działami ma również jednostki systematyzacyjne wyższego stopnia, a więc tytuły. Czyli zdanie wstępne zaczynałoby się: „w tytule 1 w dziale V…”.

Jeżeli chodzi o poprawki redakcyjne, to w art. 139a jest propozycja zastąpienia wyrazu „powinna” wyrazem „musi”. Wynika to, po pierwsze, z dobrych praktyk legislacyjnych, a po drugie, z niedookreślonego czasownika modalnego „powinien”, którego należałoby unikać. Ponadto w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne, która jest nową ustawą z 2015 r., takich czasowników modalnych nie ma.

Ponadto chcielibyśmy zgłosić poprawkę o charakterze redakcyjnym do pkt 2 w ust. 4. Zmierza ona do zastąpienia wyrazów „pomocy publicznej” wyrazami „tej pomocy”. Jest to poprawka o charakterze ujednolicającym. Dokładnie takiego samego zwrotu użył projektodawca w pkt 1.

Niezależnie od tego chcielibyśmy zaproponować również inną redakcję ust. 4 z podziałem na litery w ramach pkt 1. Chodzi o podział pkt 1 na dwie litery. Odczytam redakcję proponowaną przez Biuro Legislacyjne: „1) w odniesieniu do pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1:

a) udzielanej przedsiębiorcy, wobec którego jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne, innej niż polegająca na zmniejszeniu, w drodze układu, wysokości zobowiązań, rozłożeniu spłat na raty, odroczeniu terminu wykonania zobowiązań lub zawieszeniu, z mocy prawa lub na podstawie postanowienia sądu lub sędziego-komisarza, postępowań egzekucyjnych prowadzonych w celu dochodzenia wierzytelności – podmiot udzielający pomocy publicznej oraz tryb i formy jej udzielania,

b) udzielanej przedsiębiorcy, wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne – podmiot udzielający pomocy publicznej oraz tryb i formy jej udzielania, a także warunki udzielania tej pomocy, uwzględniając w szczególności konieczność ukierunkowania tej pomocy na przywróceniu przedsiębiorcy długookresowej zdolności do konkurowania na rynku”.

Jest jeszcze jedna propozycja mieszcząca się, naszym zdaniem, w zakresie uwag Biura Legislacyjnego jako poprawka redakcyjna. Odnosi się ona do pkt 2 i została uzgodniona z Ministerstwem Sprawiedliwości podczas spotkania roboczego. Dotyczy ona dodania w pkt 2 przed wyrazami „opracowania planu restrukturyzacji” wyrazów „do dokonania koniecznych analiz oraz opracowania planu restrukturyzacji”. Kierujemy się w tym przypadku potrzebą ujednolicenia z treścią art. 139a ust. 2, gdzie także jest mowa o dokonaniu koniecznych analiz.

Niezależnie od tych uwag o charakterze legislacyjnym mamy również kilka wątpliwości dotyczących art. 139a, a konkretnie ust. 4 w tym artykule. Chcielibyśmy podzielić się tymi wątpliwościami z komisjami i uzyskać odpowiedź ze strony pana ministra na te wątpliwości. Otóż w ust. 4 projektodawca proponuje delegację do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Mamy w tej sprawie dwa pytania. Po pierwsze, w zakresie pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, udzielanej przedsiębiorcy, wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne, w rozporządzeniu mają się również znaleźć warunki udzielania tej pomocy. Czy nie powinno to zostać umieszczone w przepisie rangi ustawowej, a nie w rozporządzeniu? Tak jest przecież w zakresie pomocy publicznej, która jest udzielana przedsiębiorcy, wobec którego jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne.

Drugie pytanie, można powiedzieć, ma charakter systemowy. Ustawa – Prawo restrukturyzacyjne, jest co do zasady dedykowana tym przedsiębiorcom, wobec których jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne, gdyż określa zasady tego postępowania. Czy rzeczywiście najlepszym miejscem na przepisy wykonawcze w stosunku do pomocy publicznej udzielane przedsiębiorcy, wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne, jest właśnie ustawa – Prawo restrukturyzacyjne? Oczywiście, czytaliśmy uzasadnienie do projektu ustawy, z którego wynika, że potrzeba dodania tego przepisu wynika z uchylenia ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa. Natomiast wskazujemy, że ustawą, która w systemie prawa zastąpiła uchyloną ustawę, jest ustawa o zasadach zarządzania mieniem państwowym. Wydaje się, że być może tam, bądź w jakiejś innej ustawie, tego rodzaju przepis upoważniający, w odniesieniu tylko do przedsiębiorców, wobec których nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne, powinien się znaleźć.

Trzecia wątpliwość ma charakter formalny i dotyczy wytycznych. Chodzi w szczególności o uwzględnienie konieczność ukierunkowania tej pomocy na przywrócenie przedsiębiorcy długookresowej zdolności do konkurowania na rynku. Chcielibyśmy wskazać, że te wytyczne *de facto* są pozorne, gdyż powtarzają normę z ust. 2.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Proszę przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości o zajęcie stanowiska wobec tych uwag.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Łukasz Piebiak:

Wysokie Komisje, wszystkie poprawki legislacyjne, o których była mowa, zostały z nami uzgodnione. Dlatego nie sprzeciwiam się, a wręcz przychylam się do wszystkich tych propozycji.

Następnie pan mecenas zdał trzy pytania związane z wątpliwościami. Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, to odniósłby się do nich bardziej szczegółowo pan dyrektor Andrzej Ryng.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego MS Andrzej Ryng:

Jeżeli chodzi o uwagi i wątpliwości Biura Legislacyjnego w sprawie umieszczenia części przepisów w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne, to oczywiście nie są one zupełnie bezzasadne. Również rozważaliśmy kwestię czy ustawa – Prawo restrukturyzacyjne, jest rzeczywiście najlepszym miejscem do ich umiejscowienia. Doszliśmy do wniosku, że jednak tak. Systematyka ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym nie daje możliwości, żeby wpasować tam te przepisy. Ponadto przepisy o pomocy w ratowaniu i tymczasowym wsparciu restrukturyzacyjnym są ściśle związane z pomocą związaną z restrukturyzacją i często stanowią etap bezpośrednio poprzedzający ubieganie się o pomoc na restrukturyzację.

Proszę także zwrócić uwagę, że sama pomoc na restrukturyzację może byś udzielona zarówno temu przedsiębiorcy, który już znajduje się w sformalizowanym postępowaniu restrukturyzacyjnym, jak i temu, przeciwko któremu nie jest takie postępowanie prowadzone. Gdybyśmy zatem uczynili taki podział, że ograniczamy regulacje dotyczące pomocy publicznej wyłącznie do przedsiębiorców, wobec których jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne, to praktycznie tą samą pomoc na restrukturyzację, w zależności od tego, komu jest ona udzielana, musielibyśmy uregulować w dwóch różnych miejscach tj. w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne oraz np. w ustawie o zasadach zarządzania mieniem Skarbu Państwa. Mówił o tym pan mecenas. Powodowałoby to konieczność wydania dwóch zestawów przepisów wykonawczych, w praktyce takich samych, ale mających dwie różne podstawy prawne. Mimo tych wątpliwości uznaliśmy, że ustawa – Prawo restrukturyzacyjne, jest właściwym miejscem do uregulowania całej tej problematyki.

Pan mecenas miał również pewne wątpliwości w stosunku do wytycznych. Możemy się z nimi zgodzić tylko częściowo, ponieważ, biorąc pod uwagę definicję pomocy na restrukturyzację zawartą w ust. 1 art. 139a, wytyczne zawarte w delegacji ustawowej są znacznie obszerniejsze od samej definicji tej pomocy i bazują na komunikacie Komisji Europejskiej.

Mówiąc o warunkach udzielania pomocy, należy wskazać, że jeżeli chodzi o pomoc na restrukturyzację, to przesądzono na pewnym etapie w 2015 r., iż ta pomoc będzie w tym zakresie w całości regulowana na poziomie ustawowym i dlatego wspomniane warunki są określone w ustawie. W innych przypadkach pomocy publicznej nie jest konieczny poziom regulacji ustawowej, dlatego nie jest możliwe osiągnięcie pełnej jednolitości. W związku z tym wydaje się, że możemy tutaj zastosować tego rodzaju rozwiązanie.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Czy ktoś chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nikt nie zgłasza się do zabrania głosu. Rozumiem, że jest zgoda na przyjęcie poprawek natury legislacyjnej i wprowadzenie ich do projektu ustawy.

Przechodzimy do rozpatrzenia zmiany nr 2. Czy są uwagi do zmiany nr 2? Proszę bardzo przedstawiciela Biura Legislacyjnego o zabranie głosu.

Legislator Łukasz Nykiel:

Mamy uwagi do zmiany nr 2. Jak rozumiem, komisje przyjęły zmianę nr1, choć formalnie nie zostało to powiedziane.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Nie było sprzeciwu wobec zmiany nr 1, a więc została ona przyjęta wraz z poprawkami natury legislacyjnej.

Legislator Łukasz Nykiel:

Mamy dwa pytania do strony rządowej odnoszące się do zmiany nr 2, a także poprawki o charakterze legislacyjno-redakcyjnych. Zacznę od przedstawienia poprawek.

Pierwsza poprawka dotyczy trzeciego tiret w lit. a) zmiany 2. Chodzi o nadanie nowego brzmienia pkt 3. Proponowalibyśmy zastąpić we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „jeżeli" wyrazem „gdy". Kierujemy się chęcią ujednolicenia treści przepisów. Ponadto proponujemy ograniczenie zmiany w zakresie pkt 3 jedynie do nowelizacji wprowadzenia do wyliczenia. Jak spojrzymy na tekst art. 141 ust. 2 pkt 3 obowiązującej ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, to przeczytamy: „a) długów do kapitału własnego był większy niż 7,5, b) zysku operacyjnego powiększonego o amortyzację do odsetek był niższy niż 1".

Wydaje się, że zaproponowana redakcja znalazła odzwierciedlenie w druku projektu nowelizacji, ale z punktu widzenia zasad poprawnej legislacji, jeżeli jest możliwość ograniczenia nowelizacji, do którejś z części danej jednostki redakcyjnej, to należy zastosować takie ograniczenie. W związku z tym proponujemy w zmianie 2 lit. a), trzeciemu tiret nadać brzmienie: „pkt 3 otrzymuje brzmienie: 3) przedsiębiorcy innego niż mały i średni, gdy w ciągu ostatnich dwóch lat stosunek:". W tej sytuacji nowelizacja w tym przepisie lit. a) i lit b) jest bezprzedmiotowa, ponieważ powtarza tekst obowiązujący.

Natomiast w odniesieniu do lit b) w zmianie 2 mamy dwie wątpliwości i w związku z tym pytania do strony rządowej. Pierwsza wątpliwość dotyczy użytego przez projektodawcę sformułowania: „wiarygodnych dokumentów finansowych". Jest ono, naszym zdaniem, nieostre. Prosilibyśmy przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości o przybliżenie tego pojęcia. Wydaje się, że poprzez użycie w przepisie sformułowaniem: „inne wiarygodne dokumenty finansowe" należy rozumieć, że takim dokumentem może być sprawozdanie finansowe, które musi być sporządzane zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości. Chcielibyśmy dowiedzieć się, jakie inne, poza sprawozdaniem finansowym, dokumenty finansowe projektodawca uznaje z wiarygodne?

Druga wątpliwość odnosi się do lit. b) i dodawanego w tym przepisie ust. 5 i dotyczy sformułowania: „warunek, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, sprawdza się na podstawie zatwierdzonych sprawozdań finansowych…". W związku z tym, że ten przepis, jako ust. 5 dodawany jest do art. 141 i odnosi się do ust. 2, w którym, po nowelizacji, zakładającej uchylenie pkt 2, będziemy mieli warunek, o którym mowa w pkt. 1, jak również warunek, o którym mowa w ust. 2 pkt 3... Czy Ministerstwo Sprawiedliwości nie dostrzega konieczności doregulowania tego przepisu poprzez wskazanie – jak ten warunek, o którym mowa w ust.2 pkt 3, będzie sprawdzany?

Podsekretarz stanu w MS Łukasz Piebiak:

Również, tak jak poprzednio, akceptuję zmianę legislacyjną dotyczącą art. 141 ust. 2 pkt 3 w postaci zamiany wyrazu „jeżeli" na wyraz „gdy", tak jak zaproponował pan mecenas. Natomiast, jeżeli chodzi o dwie pozostałe sugestie w sprawie wiarygodnych dokumentów finansowych i pytanie o to, czy nie wystarczy odwołanie się do sprawozdania finansowego, to prosiłbym, żeby w tych kwestiach wypowiedział się sędzia Emil Szczepanik.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Proszę bardzo, panie sędzio.

Główny specjalista w Departamencie Legislacyjnym MS Emil Szczepanik:

Zgadzamy się z tym, że przepis wskazany przez pana mecenasa może budzić pewne wątpliwości interpretacyjne. Zwracamy jednak uwagę, że przepis ten ma być kierowany do urzędów w Polsce, które mają podejmować decyzje o zastosowaniu (lub nie) pomocy publicznej. Muszą one mieć wskazówki, na podstawie jakich dokumentów mają podjąć decyzję czy pomoc publiczna ma być udzielona, czy też nie. W przypadku podmiotów, które zgodnie z przepisami mają obowiązek prowadzenia pełnej rachunkowości i sporządzania sprawozdań finansowych nie ma wątpliwości, że te dokumenty muszą zostać urzędowi przedstawione. Natomiast w przypadku podmiotów, które nie mają takiego obowiązku – a więc osoby fizyczne, które prowadzą przedsiębiorstwo, np. średniej wielkości i prowadzona przez nie działalność nie wymaga spełnienia wszystkich wymogów wynikających z ustawy o rachunkowości, żeby móc dokładnie ocenić, czy przedsiębiorca znajduje się w trudnej sytuacji – konieczne jest przedstawienie wszelkiego rodzaju dokumentów finansowych. Może być to księga przychodów i rozchodów, deklaracje podatkowe itp.

Wydaje się, że wyraźne zapisanie i doprecyzowanie w ustawie, jaki mają to być dokumenty, ograniczałoby urząd w sprawie zastosowania, lub nie, pomocy publicznej. W efekcie mogłoby spowodować, że danemu przedsiębiorcy nie można by było udzielić takiej pomocy, gdyż nie dysponowałby konkretnym, wymienionym w ustawie dokumentem, ponieważ nie byłby do tego zobowiązany. Dlatego musi on sytuację finansową firmy wykazać na podstawie innych dokumentów. Równie dobrze może być to zestawienie dowodów sprzedaży, którą na podstawie odrębnych przepisów ma obowiązek ewidencjonować. Chcemy pozostawić naszym urzędom jak najwięcej swobody, którą ma dzisiaj Komisja Europejska. Proszę zauważyć, że Komisja Europejska podejmuje obecnie decyzję w przypadku notyfikacji udzielenia pomocy publicznej i decyzji, czy ją stosować czy nie, nie mając konkretnych przepisów. To KE decyduje, czy dokument jest wiarygodny, czy nie jest. Biorąc pod uwagę, że te przepisy mają zastąpić Komisję Europejską w podejmowaniu decyzji o zastosowaniu pomocy publicznej, uważamy, że korzystne jest pozostawienie takiej, bardziej elastycznej regulacji.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Ponownie głos chce zabrać pan mecenas. Proszę bardzo.

Legislator Łukasz Nykiel:

O ile dobrze zrozumiałem wypowiedź pana sędziego, to organ, który będzie udzielał pomocy publicznej, będzie też oceniał, czy dany dokument finansowy jest wiarygodny, czy też nie jest. Rozumiem, że jest to spójne z tym, co robi obecnie Komisja Europejska i co znajduje się w wytycznych.

Było jeszcze drugie pytanie dotyczące warunku. Czy te warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 3 również będą w jakiś sposób sprawdzane? Myślę, że raczej tak. Jest to oczywiście, jak rozumiem, kwestia obiektywna. Czy sprawdzanie będzie się odbywało na podstawie określonych dokumentów? Czy Ministerstwo Sprawiedliwości nie widzi konieczności uzupełnienia przepisu, żeby ten warunek, o którym mowa w ust. 2 pkt. 3, był sprawdzany na postawie sprawozdań finansowych i wiarygodnych dokumentów?

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Bardzo proszę przedstawiciela resortu sprawiedliwości o odpowiedź.

Zastępca dyrektora departamentu MS Andrzej Ryng:

Dyspozycja omawianego ust. 5 dotyczy tylko warunku, o którym mowa w ust 2 pkt 1. Jak rozumiem, pan mecenas pyta, dlaczego tak samo nie ocenia się warunku, o którym mowa w pkt 3?

Legislator Łukasz Nykiel:

W jaki sposób ocenia się ten warunek?

Zastępca dyrektora departamentu MS Andrzej Ryng:

Chodzi więc o to, w jaki sposób ocenia się warunek, o którym mowa w pkt 3? Zmiany, które proponujemy, są odpowiedzią na wytyczne, które określiła Komisja Europejska w swojej decyzji warunkowo zatwierdzającej Polski program pomocy na restrukturyza-

cję. KE wskazała nam, że musimy doprecyzować, na podstawie jakich dokumentów ten warunek należy badać. Proszę zwrócić uwagę, że pkt 3, o którym teraz mówimy, dotyczy przedsiębiorcy innego niż mały lub średni, czyli *de facto* dużego, a więc nie objętego programem pomocowym zatwierdzonym przez Komisję Europejską. To właśnie spowodowało, że tej kwestii nie uwzględniliśmy. Innymi słowy, pomoc udzielana dużemu przedsiębiorcy nie będzie weryfikowana formalnie w świetle wytycznych KE, które stosują się do małych i średnich firm. W związku z brakiem jakichkolwiek przepisów stanowiących o tej kwestii, spełnienie tego warunku może nastąpić przy zastosowaniu wszelkich możliwych dokumentów. Jednak, ze względu na to, że mamy do czynienia z dużym przedsiębiorcą, to w praktyce będzie to zawsze sprawozdanie finansowe zatwierdzone przez uprawniony do tego organ. Wydaje się, że brak wyraźnego uregulowania tej kwestii, nie będzie w praktyce żadnym problemem.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Rozumiem, że jest akceptacja Ministerstwa Sprawiedliwości na wprowadzenie poprawek legislacyjnych. Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, to uznam, że zmiana 2 wraz z poprawkami legislacyjnymi zaproponowanymi przez Biuro Legislacyjne została przyjęta. Sprzeciwu nie słyszę. Zmiana nr 2 została przyjęta.

Przechodzimy do rozpatrzenia zmiany nr 3. Czy są do niej uwagi? Proszę pana mecenasa o przedstawienie poprawek.

Legislator Łukasz Nykiel:

Panie przewodniczący, Wysokie Komisje, mamy jedno pytanie do tej zmiany dotyczące sformułowania: „wiarygodny scenariusz alternatywny". Zdajemy sobie sprawę, że ten zwrot został zaczerpnięty z komunikatu KE, mówiącego o pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji. Jednak to sformułowanie wydaje się obce językowi ustawy. Mielibyśmy propozycję trochę innej redakcji omawianego przepisu. Być może uwzględniałaby ona formułę, którą przyjęło Ministerstwo Sprawiedliwości. Proponujemy następujące brzmienie pkt 4: „Jeżeli w sposób wiarygodny zostanie wykazane, że bez tej pomocy cel, o którym mowa w pkt. 3, nie zostałby osiągnięty lub zostałby osiągnięty w mniejszym zakresie".

Prosiłbym bardzo pana ministra o odpowiedź, czy taka propozycja redakcji byłaby do zaakceptowania? Jeżeli nie, to może z drobnymi poprawkami lub uwagami.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Panie ministrze, proszę bardzo o odpowiedź.

Podsekretarz stanu w MS Łukasz Piebiak:

Bardzo dziękuję. Ta propozycja, jak i jakakolwiek inna, nie wydaje się w tym momencie właściwa. Myślę, że szczegółowej odpowiedzi udzieli pan sędzia Emil Szczepanik.

Główny specjalista w MS Emil Szczepanik:

Panie przewodniczący, chcielibyśmy podkreślić, jak zostało to już wcześniej powiedziane, że omawiana nowelizacja została przygotowana w związku z decyzją Komisji Europejskiej, wskazującą, w jakim zakresie powinniśmy zmienić przepisy po to, żeby program pomocowy, już przygotowany przez KE, mógł zacząć działać. Zwracamy uwagę, że ten przepis w zakresie użycia pojęcia „wiarygodny scenariusz alternatywny" znajduje swoje odzwierciedlenie w tłumaczeniu na język polski treści wytycznych. Przed dzisiejszym posiedzeniem komisji analizowaliśmy ten przepis i – w naszej ocenie – właściwe oddanie intencji unijnego ustawodawcy jest takie, że należy przedstawić taki scenariusz. Nie powinniśmy sprowadzać wymogu tylko do tego, że starający się o pomoc publiczną ma wykazać – tak jak zostało to zaproponowane w poprawce legislacyjnej, która w naszej ocenie zmieniałaby w niewielkim zakresie sens tego, co zawarte jest w wytycznych – że inny scenariusz, czyli możliwy przebieg zdarzeń w sytuacji, kiedy nie dojdzie do udzielenia pomocy publicznej, powinien być tak zapisany.

Może użycie wyrazu „alternatywny" wydaje się niewłaściwe, ale ten wyraz przecież funkcjonuje w języku polski. Dlatego jego zmiana w sytuacji, gdy projektowane przepisy były na roboczo zaakceptowane przez Komisję Europejską, nie wydaje się właściwa. Możemy jedynie uznać, że istnieje pewien brak precyzji językowej w przepisie zapropo-

nowanym przez resort. Chodzi o to, że z jednej strony używamy wyrazu „wiarygodny” w sformułowaniu „wiarygodny scenariusz alternatywny”, a dalej piszemy, że jest to scenariusz „wykazujący”. Możemy zgodzić się, że słowo „wykazujący” zawiera w sobie pojęcie oznaczające, że ten scenariusz jest wiarygodny. Dlatego możemy uznać zrezygnowanie ze słowa: „wykazujący”. Ten fragment przepisu miałby dalej brzmienie: „z którego wynika, że bez pomocy publicznej cel, o którym mowa w pkt. 3, nie zostałby osiągnięty lub zostałby osiągnięty w mniejszym zakresie”.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Ponownie chce zabrać głos pan mecenas. Proszę bardzo.

Legislator Łukasz Nykiel:

Panie przewodniczący, Wysokie Komisje, oczywiście my nie będziemy zgłaszać uwag do tej propozycji. Ona ma w gruncie rzeczy charakter redakcyjny. Przepis ma brzmieć: „jeżeli zostanie przedstawiony wiarygodny scenariusz alternatywny, z którego wynika, że bez pomocy publicznej cel, o którym mowa w pkt. 3, nie zostałby osiągnięty lub zostałby osiągnięty w mniejszym zakresie”. Jednak cały czas zastanawiam się, czy formuła przyjęta w projekcie oddaje to, co mamy zapisane w pkt 53 wytycznych KE. Wyraźnie powiedziano w nim, że ma nastąpić porównanie z wiarygodnym scenariuszem alternatywnym, wykazując, dlaczego w przypadku realizacji scenariusza alternatywnego dany cel lub dane cele, o których mowa w sekcji 3.1.1, nie zostałyby osiągnięte. Jeżeli natomiast Ministerstwo Sprawiedliwości pozostaje nieugięte, to pozostaje nam się z tym stanowiskiem zgodzić.

Mamy jeszcze jedno pytanie dotyczące dokumentów finansowych. Czy to, czy dany scenariusz jest wiarygodny, będzie oceniał ten podmiot, który będzie tej pomocy udzielał?

Główny specjalista w MS Emil Szczepanik:

Tak będzie. Chciałbym jeszcze dodać, że wsłuchując się w te uwagi, chcemy, żeby bardziej zostało zaznaczone, że w wytycznych rzeczywiście mówi się o porównaniu. Dodalibyśmy po wyrazach „wiarygodny scenariusz alternatywny” wyrazy „nieprzewidujący pomocy publicznej”. Chodzi o to, żeby mocniej zabrzmiało, że mamy do czynienia z taką właśnie sytuacją. Ma to swoje odzwierciedlenie w wytycznych unijnych. Dzięki temu będzie wiadomo, że chodzi o porównanie. Uważam, że to wystarczy do tego, żeby w polskich przepisach właściwie została odczytana intencja Komisji Europejskiej.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Ponownie chce zabrać głos pan mecenas. Proszę bardzo.

Legislator Łukasz Nykiel:

My się z tym zgadzamy. Odczytam propozycję redakcji omawianego przepisu: „jeżeli zostanie przedstawiony wiarygodny scenariusz alternatywny nieprzewidujący pomocy publicznej, z którego wynika, że bez tej pomocy cel, o którym mowa w pkt. 3, nie zostałby osiągnięty lub zostałby osiągnięty w mniejszym zakresie”.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Czy jest zgoda na taką redakcję przepisu? Czy ktoś ma zastrzeżenia do takiego rozwiązania? Nikt uwag nie zgłasza. Stwierdzam, że zmiana 3 wraz z poprawkami, o których przed chwilą była mowa, została przyjęta.

Przechodzimy do rozpatrzenia zmiany 4. Proszę bardzo panie mecenasie.

Legislator Łukasz Nykiel:

Jeśli chodzi o zmianę 4, to mamy uwagę o charakterze redakcyjnym. Proponujemy, aby w art. 144 początkowi dodawanego ust. 3a nadać brzmienie: „Środki, o których mowa w ust. 1, muszą być realne…” Chodzi o zastąpienie wyrazu „powinny” wyrazem „muszą”.

Mieliśmy wątpliwości do redakcji całego ust. 3a i w toku dyskusji z Ministerstwem Sprawiedliwości, na spotkaniu roboczym zaproponowaliśmy zmienioną redakcję tego przepisu, oczywiście z wcześniej postulowaną zmianą dotyczącą czasownika „muszą”. Przepisowi proponujemy nadać brzmienie: „3a. Środki, o których mowa w ust. 1, muszą być realne oraz nie mogą stanowić pomocy publicznej. W normalnych okolicznościach

środki te muszą być porównywalne z przyznawaną pomocą publiczną pod względem wpływu na wypłacalność lub poziom płynności finansowej przedsiębiorcy”.

Mamy jeszcze jedno pytanie dotyczące lit. b) w zmianie 4, gdzie jest propozycja nadania nowego brzmienia ust. 3. Chodzi o posłużenie się niedookreślonym sformułowaniem: „w przypadku wystąpienia wyjątkowych okoliczności lub szczególnych trudności udział środków, o których mowa w ust. 1, w kosztach restrukturyzacji może być niższy niż określony w ust. 2, ale musi być znaczny”. Być może treść tego przepisu wynika z dokumentu przyjętego przez Komisję Europejską. Prosiłbym o wyjaśnienie.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Proszę bardzo, panie ministrze, o odpowiedź.

Podsekretarz stanu w MS Łukasz Piebiak:

Oczywiście jest zgoda na zamianę wyrazu „powinny” wyrazem „muszą”. Jeśli chodzi o drugą uwagę, to proszę o wyjaśnienie sprawy przez kolegów z Departamentu Legislacyjnego.

Zastępca dyrektora departamentu MS Andrzej Ryng:

Również ta druga, formalna poprawka Biura Legislacyjnego jest akceptowalna. Natomiast odpowiadając na pytanie pana mecenasa dotyczące sformułowania „musi być znaczny”, pragniemy potwierdzić, że to zastrzeżenie wynika z treści komunikatu KE i zawartych w nim wytycznych. Uważamy, że tego się nie da doprecyzować. Proszę zwrócić uwagę, że ust. 3 odsyła do konkretnych pułapów określonych w ust. 2, gdzie, w zależności od sytuacji, udział własny musi wynosić 25%, 40% lub 50%. W jaki sposób określić i przełożyć na bardziej precyzyjny język ten wymóg znacznego udziału? Uważamy, że tego się nie da zrobić. Natomiast w praktyce, biorąc pod uwagę okoliczności konkretnej sprawy, jest możliwe do ustalenia, czy ten udział jest znaczny, czy nie. Oczywiście, jest to ocena organu udzielającego pomocy. W pewnych przypadkach może być to 20%, ale nie wykluczam, że jeżeli np. suma nominalna pomocy jest olbrzymia, to wymóg znacznego udziału środków może osiągać taki pułap własnego wkładu, który procentowo jest na znacznie niższym poziomie. To zależy od okoliczności i konkretnego przypadku. Tak chcemy rozumieć określenie „znaczny” i tak powinny je rozumieć organy udzielające pomocy.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze uwagi do zmiany 4? Nikt uwag nie zgłasza. Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, to uznam, że zmiana nr 4 wraz z poprawkami legislacyjnymi została przyjęta. Sprzeciwu nie słyszę. Zmiana nr 4 została przyjęta.

Przechodzimy do rozpatrzenia zmiany nr 5. Czy są do niej uwagi? Zgłasza się pan mecenas. Proszę bardzo.

Legislator Łukasz Nykiel:

Mamy jedną uwagę do lit. b) w tej zmianie. Proponujemy zastąpienie wyrazów „z zastrzeżeniem ust. 7a” wyrazami „z uwzględnieniem ust. 7a”. Kierujemy się zasadami techniki prawodawczej, które nie pozwalają na formułowanie zastrzeżeń w obrębie tej samej jednostki redakcyjnej. W ustawie – Prawo restrukturyzacyjne, takich zastrzeżeń nie ma. Ponadto, jak uzgodniliśmy z Ministerstwem Sprawiedliwości, takie sformułowanie będzie oddawało intencję wnioskodawcy.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Jest jeszcze zgłoszona poprawka. Proszę o przedstawienie jej przez wiceprzewodniczącą, poseł Ewę Malik.

Poseł Ewa Malik (PiS):

Szanowni państwo, grupa posłów, w tym ja również, proponujemy utworzenie zmiany nr 6: „W art. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu: 6) w art. 456 pkt 1 otrzymuje brzmienie: 1) art. 5, który wchodzi w życie z dniem 26 czerwca 2018 r.”.

Potrzeba dokonania tej zmiany wynika z tego, że zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, tworzy się Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości. Z uwagi na to, że uruchomienie CRRU wymagało stwo-

rzenia systemu informatycznego, zgodnie z art. 456 pkt 1 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, regulacje dotyczące utworzenia rejestru miały wejść w życie z dniem 1 lutego 2018 r. Obecnie w Ministerstwie Sprawiedliwości trwają prace nad ustawą o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, który m.in. stanowi realizację określonego w art. 5 ust. 1 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, CRRU. Na mocy art. 23 pkt 1 projektowanej ustawy uchyla się art. 5 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne. Z uwagi na obecny etap prac legislacyjnych nie jest realne wejście w życie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych do dnia 1 lutego 2018 r., co w konsekwencji oznacza, że od tej daty do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy obowiązywałby art. 5 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, regulujący funkcjonowanie CRRU. W związku z powyższym, jak najbardziej pożądane jest zharmonizowanie terminu uchylenia art. 5 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, z zakładanym terminem wejścia w życie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Powrócę jeszcze, żeby formalności stało się zadość, do zmiany nr 5. Nikt uwag do tej zmiany nie zgłasza, poza sugestiami natury legislacyjnej, na które jest akceptacja resortu. Stwierdzam, że zmiana nr 5 została przyjęta.

Przed chwilą pani przewodnicząca zaproponowała zmianę nr 6 i przedstawiła propozycję brzmienia tej zmiany. Czy są do tej zmiany uwagi? Bardzo proszę panie mecenasie.

Legislator Łukasz Nykiel:

Naturalnie uwag merytorycznych nie zgłaszamy. Proponowana zmiana zmierza do przesunięcia daty wejścia w życie przepisu tworzącego Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości. Mamy jedynie uwagę formalną do protokołu z dzisiejszego posiedzenia komisji. Poprawka może budzić wątpliwości, czy nie wykracza ona poza zakres przedłożenia. Przypomnijmy, że przedłożenie nowelizuje ustawę – Prawo restrukturyzacyjne, ale tylko w zakresie przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę pana ministra o zajęcie stanowiska.

Podsekretarz stanu w MS Łukasz Piebiak:

Jest to kwestia pewnej oceny, czy proponowana zmiana wykracza poza zakres przedłożenia. Ta poprawka jest niezbędna w sytuacji, gdy już wiemy, że tok prac legislacyjnych nie pozwoli osiągnąć celu do tej daty, która została pierwotnie wskazana w ustawie. Dlatego popieramy przyjęcie tej poprawki w kształcie zaproponowanym przez panią przewodniczącą.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, to uznam, że komisje zaakceptowały zmianę 6, a więc przed chwilą prezentowaną poprawkę. Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam, że zmiana 6 została przyjęta.

Przechodzimy do rozpatrzenia art. 2. Czy są uwagi?

Legislator Łukasz Nykiel:

Mamy jedną uwagę do całego art. 2, w którym są dwie zmiany. Mamy uwagę legislacyjną i pytanie do wnioskodawców. Wiemy, że tego rodzaju formuła nie jest niczym wyjątkowym w ustawach, ale zasady techniki prawodawczej pozwalają krytycznie ocenić stosowanie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy do innej ustawy. Tutaj mamy właśnie do czynienia z taką sytuacją. W Kodeksie postępowania administracyjnego wskazujemy, że do pomocy publicznej, o której mowa w określonym przepisie, będą stosowane przepisy wykonawcze wydane na podstawie innej ustawy. Innych uwag nie mamy.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę pana ministra o odniesienie się do tej uwagi.

Podsekretarz stanu w MS Łukasz Piebiak:

Szanując tę ocenę i pewien puryzm przynależny funkcji, którą pan mecenas pełni, jednak podtrzymujemy wersję zawartą w przedłożeniu. Wydaje się, że warto, żeby art. 2 projektu ustawy został uchwalony w takim kształcie, w jakim został przedłożony.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa ma uwagi do zmiany 1 w art. 2? Nikt nie ma uwag. Stwierdzam, że zmiana nr 1 w art. 2 została przyjęta. Czy ktoś z państwa ma uwagi do zmiany nr 2 w art. 2? Nikt nie ma uwag. Stwierdzam, że zmiana nr 2 w art. 2 została przyjęta.

Przechodzimy do rozpatrzenia art. 3. Czy są uwagi do tego artykułu? Proszę bardzo panie mecenasie.

Legislator Łukasz Nykiel:

Do samej zmiany nie mamy uwag. Mamy jednak zastrzeżenia do tego, że ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, mimo że nowelizowany jest w niej Kodeks postępowania administracyjnego, a zgodnie z przyjętymi zasadami zmiany w kodeksach powinny wchodzić w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Jednak z uwagi na fakt, że te przepisy służą wypełnieniu pewnych zobowiązań wobec Unii Europejskiej, nie widzimy tu problemu. Natomiast chcielibyśmy zapytać się Ministerstwa Sprawiedliwości – czy nie ma konieczności dodania w ustawie przepisu przejściowego? Takiego przepisu nie ma w projekcie ustawy. Ten przepis miałby ewentualnie określać, czy do wniosków złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy należy stosować stare, czy nowe przepisy. Ministerstwo ma wiedzę na temat tego, czy takie wnioski zostały złożone.

Podsekretarz stanu w MS Łukasz Piebiak:

Byłoby trudne zastosowanie nowych, czy też starych przepisów. Celowym jest pozostawienie art. 3 w proponowanym brzmieniu z tego względu, że – jak upewnialiśmy się w Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów – nie ma obecnie złożonych żadnych wniosków o udzielenie pomocy publicznej na restrukturyzację. Trudno regulować coś, co nie istnieje.

Przewodniczący poseł Stanisław Piotrowicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa ma uwagi do art. 3? Nikt nie ma uwag. Stwierdzam, że art. 2 został przyjęty.

Przystępujemy do przyjęcia całości projektu ustawy wraz z przyjętymi zmianami. Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, to uznam, że projekt ustawy wraz ze zmianami został przyjęty. Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne oraz ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego wraz z poprawkami został przez komisje przyjęty.

Proponuję, żeby posłem sprawozdawcą został poseł Waldemar Olejniczak. Słyszę, że pan poseł wyraził zgodę. Czy są inne kandydatury? Nie słyszę. Komisje zaakceptowały kandydaturę posła Waldemara Olejniczaka na funkcję posła sprawozdawcy.

Serdecznie dziękuję za udział w pracach komisji w imieniu własnym i pana przewodniczącego posła Jerzego Meysztowicza.

Wobec wyczerpania porządku obrad zamykam posiedzenie Komisji Gospodarki i Rozwoju oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka.